

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Essenorum paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

neribus portionem quamdam putauit subtrahendā. Potuisset licitè vel totum pretium, vel partem eius seruare, si non vouisset: *nonne manens tibi manebat*, ait S. Petrus, nemini igitur iniuriam fecisset, neque peccasset fraude lethali, sed mendacio dumtaxat veniali, quod morte tam subita, publica, & infami non fuisset punitum. *Quare hoc fecisti?* inquit S. Chrysostomus, *Voluisti habere? oportebat initio habere, & non promittere: nunc autem postquam consecrasti, manu sacrilegium commisisti.* Ita Basilius, Athanasius, Nazianzenus, Hieronymus, Gregorius, & alij SS. Patres docuerunt. *Ni, humana gloria cupiditate, Ananias, quidquid bonorum habebat, Deo palam consecrasset, ut hominum de se opinionem excitaret, ut S. Basilius loquitur, vix credibile est S. Petrum dicturum fuisse: Cur tentauit Sathanas cor tuum, mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agris itemque: Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus Deo, sed hominibus.* Nimirum ille dicitur mentiri Deo & Spiritui sancto, qui id, quod ei promissit, & vouit, non seruat; non autè, qui in re propria mendaciū solum officiosum profert, nec perniciosum; quale fuisset tantùm, si Ananias cum vxore votum non emisisset. Cum itaque Ananias & Sapphira paupertatis voto se obligarint, argumentum est manifestum, statim, tempore Apostolorum, plurimos amore paupertatis incensos ad eam sese voto obstrinxisse.

VIII.

Qua de caussa Esseni, quos S. Marcus Alexandria instituit, ad instar primorum fidelium, quos viderat Ierolymis à S. Petro institutos, paupertatis laude claruerunt, de qua re vel Ethnicos audiamus. Plinij verba accipe: *Gens (Essenorum) sola in toto orbe, praeter cetera mira, sine vlla femina, omni Venere abdicata, SINE PECVNIA, socia palmarum, in diem ex aequo conuenarum turba renascitur &c. & ita gens aeterna est, in qua nemo nascitur: tam facunda illis aliorum vita poenitentia est.* Ad stipulatur Solinus, cuius haec sunt. *Interiora Iudaea Esseni tenent, qui prae diti morali disciplina, recesserunt à ritu gentium vniuersarum: maiestatis, ut reor, prouidentia ad hunc morem destinati. Nulla ibi femina, venere se penitus abdicant; PECVNIAM NESCIVNT, palmis victitant: nemo ibi, nec tamen deficit hominum multitudo. Locus ipse additus pudicitia est, ad quem plurimi licet undiq; gentium properant, nullus admittitur, nisi quem castissimè fides, & innocentia meritum prosequatur. Itaq; incredibile dictum,*

gens

S. Chrysof. hom. 12. in Act.
S. Basil. ser. 1. de inlit. Monach.
S. Athan. serm. de Passio. & cruce.
S. Naz. in carm. de Virginit. S. Hieron. ep. 8.
S. Greg. l. 1. ep. 33. S. Cyprian lib. 3. Felim. c. 30.

Plin. l. 5. c. 17.

Solin. Polyh. c. 36.

ambrosius
de uirginitate
lib. 1. c. 17.

gens aeterna est, cessantibus puerperijs. Hæc Solinus, qui rectè scribit, Essenos castitatem paupertati coniunxisse. Nam pecunijs indigent, qui vel de prole cogitant, vel de voluptate. Essenorum porro paupertas multis testimonijs est confirmata. Eusebius ex Philone ita scribit: *Nemo proprium aliquod possidet, non domos, non pecus, non vas aliquod, sed omnibus in medio positis communiter utuntur: habitant simul, & conuiuunt ut sodales: Cumq; omnia pro communi utilitate faciunt, alia aliorum negotia sunt qua impigre subeuntes certant; non frigus, non calorem, non aliquam aëris mutationem formidantes. Sunt autem eorum alij agricola, alij pastores, alij apum cultores, alij aliarum artium magistri. Cumq; à laboribus suis mercedem ceperint, apud eum deponunt, qui quaestor creatus est. Is omnia diligenter procurat, quibus egent: egent autem paucissimis, cum omnem luxum, tamquam animæ & corporis morbum aspernentur. Et infra de iisdem: Quod virtuti studeant, patet, quia pecuniam negligunt. Ac rursus. Nullus domum habitat, qua omnium communis non sit: vnum erarium, vnius sumtus omnibus est: vestis communis, communis cibus & potus, communis mensa, omnis vita communis est. Atq; alio loco: Hoc in primis testatur, quod facultatibus suis renunciarint, ac bonis ad se pertinentibus cesserint ij, qui Philosophari cœpissent, & cunctis huius vitæ curis abstinnerint, &c: Et infra. Vinum quidem nemo omnino, ne gustus quidem contingit, sed nec quamlibet carnem, tantum autem aqua est eis poculum, & panis cum sale vel hyssopo cibus. Tales fuere Esseni, nempe primi fideles Hierosolymæ & Alexandriæ. Qui quò tempore, eò etiam, vt dixi, virtute fuere Christo propiores.*

Nam, vt scitè Nyssenus dixit: *Christianismus est vitæ diuina imitatio.* Et Nysseni frater Basilus: *Christianismus quid est? Assimilatio Dei, quatenus eam asequi potest humana fragilitas natura. Vt sine reus es, te Christianum fore? Ne cunctere Deo fieri similis. Christianus indue.* Quæ sanè maxima est commendatio paupertatis, quòd Deo similes efficiat. Quid ita? cum præsertim Deus sit Dominus omnium rerum, omnibus abundet, nec quidquam ei desit; pauperes autem penuria laborent? & ob hanc ipsam causam, vt ex Varrone Tiraquellus aduertit, *diuites*, quasi quidam *Diui* habeantur? Ita planè vulgus iudicat, cum nemo magis à Diuis distet, quàm *diues* plenus curis, & *arumnis*, Pauper autem proximè

Euseb. lib. 2.
Præparat.
Euang. cap. 4.
Vide eumd.
lib. 9 de Præparat. Euang.
c. 1. & Ioseph.
l. 1. de bell.
cap. 7.

Euseb. lib. 2.
Histor. c. 17.

IX.

S. Greg. Nyss.
init. tractat.
S. Basil. homil. 10. Hæc
xæmæra.

Tiraquell.
cap. 3. de Nobilitate, n. 12.

ad